

Saltimbanco

Verbaasd kijken je bruine ogen
versierd met de weerschijn van duizenden lampen

Verrukt lach je bij de onverwachte beweging aan
de ladder
parelend tussen de geluiden van ketsende
knikkers aan touwen

Van spanning knijp je soms in mijn hand
als de elfen naar beneden zweven aan het
elastieken want

Soms is de hemel wel heel dicht om ons
Soms mag ik heel even in het diepst van je ziel
kijken

Saltimbanco was de sleutel
Schitterend dat ik daarbij mocht zijn.

Han, Amsterdam 14 april 2002